

ישע שלנו

כנס מחאה נגד הפגיעה בבר חיים דרוקמן שלי"א - בישיבת באור עציץ

על חפרשה בחלכותך

הרב יעקב שפירא - ראש מדרשת יעוד

מקרא ומסע - התוועדות ומלחמה

תקיעה. ברור גם שהיציאה החוצה כרוכה בהתמודדות לא פשוטה: "וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר אִתְּכֶם וְהִרְעַתֶּם בְּחֻצְרוֹת" (שם, ט). התרועה איננה רק ענין למסע המחנות, כי אם ענין של התמודדות עם מלחמה, עם צער, עם כאב.

השאלה שצריכים האדם או האומה לשאול באופן תמידי את עצמם - איזו הדרך ילכו בה. האם ילכו בדרך של התמודדות עם העולם החיצון, תוך מאמץ של כאב וצער, או שמא ילכו בדרך של התכנסות אל העולם הפנימי, תוך התבוננות פנימה והעמקת השמחה. אומרת התורה - שתי הדרכים נכונות. בשתיהן ישנו זכרון לפני ה'. בדרך האחת נאמר - "וְיִזְכְּרוּ לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשְׁעֵתֶם מֵאֲיָבִיכֶם", ובדרך השנית נאמר - "וְהָיוּ לָכֶם לְזִכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם". אלא שצריכים האדם והעם, לדעת מתי יש להתכנס, ומתי יש לצאת. צריכים הם לדעת שאין לערכב בין תקיעה לתרועה. יש - והמצב מחייב יציאה החוצה והתמודדות, עם כל כל הכאב והצער שבכך; ויש - שהמצב מחייב דווקא התכנסות. התכנסות אל תוך הבית החם פנימה, ביצורו הרוחני וחיזוק מעמדו. גם זו דרך להתמודד עם צרות הבאות מבחוץ.

יהי רצון שיתן ה' בלבנו את המחשבה הנכונה, לדעת מתי לתקוע תקיעה פשוטה של התוועדות פנימית, ומתי להריע תרועה של התמודדות חיצונית. דווקא בעת כזו, בה

המשך בעמ' 7

שתי מטרות היו לחצוצרות הכסף אשר ציוה ה' על משה להכין לקראת נסיעת המחנות ממרגלות הר סיני (במדבר י', א' - י'): המטרה האחת "למקרא העדה", והמטרה השניה "למסע את המחנות". לכל אחת ממטרות אלה היה קוד אחר: לצורך מקרא העדה - תקעו בחצוצרות, ולצורך המסע - הריעו בהן. היחס שבין התקיעה לתרועה, כמוהו כיחס שבין צפירת ארגעה לאזעקת חירום בימינו: התקיעה היא קול ארוך רגוע וממושך, בעוד שהתרועה, גניחה או יללה בלשון חז"ל (ר"ה ל"ג ע"ב), הינה קול מעורר ומצמרר. קול שקורא להתעוררות, קול שגורם להתערערות. התערערות של השלווה והמנוחה.

תקיעה מול תרועה - כמוהם כשתי תקופות בחיי העם ובחיי האדם. יש והאדם צריך להיוועד עם עצמו, ולבנות תודעה פנימית אל מול סערות חיצוניות. ההתכנסות פנימה, כמוה כלימוד, העמקה והתבוננות. ההתוועדות כמוה כתקיעה פשוטה וארוכה. אולם יש - ומתעורר הצורך להעיר ולעורר, להריע ולרועע. יש צורך לצאת החוצה אל מול המרעים, וזאת נעשה על ידי קול התרועה המייבב וגונח. אין כל ספק שהפניה פנימה, אל העדה, הינה בעלת עוצמה גדולה ומביאה שמחה: "וּבִיּוֹם שִׁמְחַתְּכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בְּחֻצְרוֹת עַל עַלְתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם" (במדבר י', י'). השמחה שבישיבה בחממה הפנימית מביאה לידי

ירושלים	תל אביב	חיפה	חברון	שכם	בארשבע
19:11	19:26	19:19	19:24	19:16	19:25
20:28	20:31	20:32	20:28	20:29	20:29

כניסת שבת
צאת השבת

פרס מוסקוביץ' לציונות למשה מוש

האוויר, ולאחד ממחדשי ההתיישבות היהודית בגוש עציון, איש קיבוץ משואות יצחק, משה (מושקו) מושקוביץ.

משה מושקוביץ נולד בצ'כוסלובקיה ב־1925, ועלה עם משפחתו לארץ ישראל בשנת 1935. הוא היה ממייסדי קבוצת משואות יצחק, שהתיישבה בגוש עציון ב־1945. לאחר נפילת גוש עציון במלחמת העצמאות, היה ממקימי קיבוץ משואות יצחק, שבו הוא חבר עד היום. כבר בתחילת שנות החמישים, כראש המועצה האזורית שפיר, הקים בית ספר אזורי שהונהגה בו אינטגרציה חברתית מלאה בין ילדי עולים לילדי ההתיישבות הוותיקה - שהייתה בבחינת חידוש מרעיש בשעתו. כעבור שנים אחדות הקים את הישיבה התיכונית "אור עציון". מאוחר יותר, הקים יחד עם הרב ישראל רוזן את מכון "צומת", העוסק בפיתוח יישומים טכנולוגיים-הלכתיים, ואת עמותת "מנורה", העוסקת בהצללת בתי כנסת וספרי תורה בתפוצות, ומוסדות וארגונים ציבוריים נוספים העוסקים בחינוך, השכלה, חברה והתיישבות. אחרי מלחמת ששת הימים ושחרור גוש עציון, הוביל משה מושקוביץ את חידוש ההתיישבות בגוש עציון, שבמסגרתה גם יזם את הקמתו של היישוב הקהילתי הראשון בישראל - אלון שבות. מאז ועד היום הוקמו מרבית היישובים החדשים בישראל, בכל רחבי הארץ, לפי מודל היישוב הקהילתי שהגה. מודל זה אף שימש קרש הצלה להתארגנות מחדש של עשרות קיבוצים ומושבים שיתופיים, שעמדו בפני סכנת התפרקות כלכלית וחברתית. יחד עם הרב יהודה עמיטל, הקים באלון שבות את ישיבת ההסדר 'הר עציון' שהינה ישיבת

פרס מוסקוביץ' לציונות, ע"ש ד"ר ארווינג וצ'רנה מוסקוביץ', לשנת התשס"ח - 2008, הוענק למר משה מושקוביץ, על למעלה משישים שנות מעורבות, מחויבות ומנהיגות בתחומי החינוך, החברה וההתיישבות; על חלקו האישי בהקמת יישובים ומוסדות השכלה, חינוך ותורה, בכל רחבי הארץ; על חזון התיישבות המחודשת בגוש עציון, לאחר מלחמת ששת הימים ועל הגשמתו של החזון, בייסוד יישובי הגוש, ישיבת הר-עציון והעיר אפרת.

היוזמה של פרס מוסקוביץ' נוצרה לאור ההבנה שדווקא גיבוריה האמיתיים של הציונות, בישראל של ימינו - אלו המוכרים לציבור ואלו שמתרחקים מאור הזרקורים - אינם תמיד זוכים להכרה הממסדית ולהוקרה הציבורית להן הם ראויים. הפרס ניתן לאזרחים ישראלים, תושבי ישראל, המגלמים במעשיהם את הציונות המודרנית בישראל כיום, ואת ההתמודדות עם האתגרים המורכבים הניצבים בפניה, בחינוך, בתרבות, בהתיישבות, בעשייה חברתית ובתחומים נוספים. השנה ניתן הפרס לשלושה: לרב דוד פנדל, ראש הישיבה בשדרות ומראשי הגרעין התורני בעיר, לתא"ל (מיל.) רן פקר מקים פרויקט צה"ל בחיל

מבט לספר

הסנדל של אייל

בשבועות האחרונים הבאנו במדור מבט להתיישבות לרגל שבוע הספר העברי הצצה למספר ספרים המספרים את סיפורה של ההתיישבות, וספרים פרי עטם של תושבי יש"ע. והפעם ספר ילדים על הגירוש מגוש קטיף דרך עיניו של איל וסנדל שחור קטן שאבד בחולות מורג.

מעט שלוש שנים חלפו מאז הגירוש מגוש קטיף והכאב והגעגועים ליישובים ולקהילות לא מתקנים. חיבורים רבים יצאו לאחר העקירה על הימים הקשים ההם ועל אלה שבאו לאחר מכן, ולאחרונה יצא ספר ילדים המספר את סיפור הגירוש והגעגועים דרך עיניו של ילד, איל, שאיבד את סנדלו הימני במורג, החיפושים של הסנדל לפני הגירוש והתקווה למצוא אותו עד היום. הספר מבוסס על סיפור אמיתי שקרה לכותבת, רות עציון, שהתגוררה עם בעלה וארבעת ילדיה ביישוב מורג בארבע השנים שקדמו לחורבנו. אחד

מילדיה איבד זוג סנדלים שחורים בתקופה שלפני העקירה ולא מצא אותם עד היום, ומכן ההשראה לסיפור. הספר נראה כספר ילדים, אך עציון מספרת כי מהתגובות שהיא מקבלת נראה שלא פעם המבוגרים מתרגשים ממנו יותר.

הספר מלווה את איל והסנדל, מקניית זוג הסנדלים בחנות בנווה דקלים, דרך המשחקים על הדיונות כשהימים עוד רגועים, באובדנו עם ימי הבלאגן האחרונים של הגוש, עמוסי המשוב"חים והעיתונאים, בחיפושים עד הרגע האחרון כשהחיילים מבקשים מהמשפחה לעזוב ואיל מחליט לצאת מביתו, חצי יחף וחצי צולע, עם סנדל

קוביץ, ממחדשי היישוב בגוש עציון

לנוער מנותק. במסגרת זאת הוקם בית הספר "יפתח" ביישוב אבנת - יישוב חינוכי קהילתי לחוף ים המלח, במועצה האזורית מגילות. בבית הספר לומדים למעלה מחמישים חניכים. לאחרונה הוקם במושב מחולה גם מוסד מקביל לבנות, שבו כבר לומדות עשרים חניכות. משה מושקוביץ ממשיך, גם היום, להיות מעורב אישית בפעילות עניפה בתחום ההתיישבות, בכל רחבי הארץ, מועצת יש"ע שולחת את ברכתה לרגל קבלת הפרס ומאחלת למשה מושקוביץ עוד שנים רבות של עשייה למען ההתיישבות ולמען עם ישראל ותורתו. ●

ההסדר הגדולה בארץ, והוא עומד עד היום בראש הנהלתה. בתחילת שנות השמונים, יזם משה מושקוביץ והקים את היישוב אפרת ואף כיהן כראש המועצה המקומית הראשון. אפרת מונה כיום למעלה מעשרת אלפים תושבים, ומהווה מרכז אורבאני וחינוכי בלב גוש עציון. בשנת 1997 נבחר כיו"ר הנהלת היכל שלמה, המרכז למורשת היהדות בירושלים, וחידש את פעילותו של המוזיאון לידואיקה ע"ש משפחת וולפסון. בשנת 2002 יסד את עמותת "תימורה" והוא עומד בראשה. העמותה מפעילה תוכנית חינוכית לנוער ועוסקת בפתרונות חינוכיים

ראשי מועצות ביש"ע: לתרום ל'עזרי'

כול כולו לחיזוק המשפחות ביש"ע. ארגון עזרי הוקם לפני 7 שנים בשם 'קרן השבת'. לפני כשנתיים הפך הארון לכלל ארצי תחת השם 'עזרי'קרון הצדקה המאוחדת לישראל'. עד היום עזר הארגון ללמעלה מ-1000 משפחות בכל רחבי הארץ עם התמקדות ביישובי יש"ע. לארגון שני סניפים בירושלים ובאזור השרון והוא מונה כ-4 עובדים בשכר וכ-20 מתנדבים חלקם עורכי דין, משפטנים ועובדים סוציאליים. בין הרבנים התומכים בארגון: הרה"ג מרדכי אליהו שליט"א, הרה"ג יקב אריאל שליט"א, הרה"ג דב ליאור שליט"א, הרה"ג יעקב שפירא שליט"א, המקובל הרה"ג יעקב עדס שליט"א, והמקובל הרה"ג דוד בצרי שליט"א.

לתרומות ניתן להתקשר: 1-800-39-50-50 לבקשת עזרה ניתן לפנות: 07-41160004 בין השעות 19:00 - 21:00 או דרך הפקס לאותו המספר בכל שעות היממה. ●

ראשי מועצות ביש"ע פרסמו לפני חג השבועות 'קול קורא' לתושבים בו הם מבקשים מתושבי היישובים לחזק ולתרום לארגון החסד 'עזרי' שפועל רבות בתחומי יש"ע.

על המכתב חתמו ראש המועצה האזורית שומרון, עו"ד גרשון מסיקה וראש המועצה האזורית בנימין, אבי רואה וכן רבה של העיר רמת גן, הרה"ג יעקב אריאל ורבה של קרית ארבע - חברון, הרה"ג דב ליאור. ראשי המועצות ציינו כי ארגון 'עזרי' פועל בתיאום עם מחלקות הרווחה ביש"ע ועוזר למשפחות שמתקשות לעמוד בעומס הכלכלי המוטל עליהם. ראשי המועצות הוסיפו וכתבו כי התרומה לעזרי מחזקת גם את ההתיישבות עצמה ומוסיפה מימד רוחני מוסרי נוסף למצוות יישוב ארץ ישראל.

מתוך המכתב: "דלתו של ארגון עזרי פתוחה תמיד בפנינו ואנו קוראים לכל תושבינו לתרום כפי נדבת ליבם ויכולתם לארגון שמשקיע את

שליחותה את הסיפור. יוצרת הספר, רות עציון, סיפרה ל"שע שלנו" על תהליך הכתיבה: "הרגשתי את הצורך בספר כזה המביע את הכאב והגעגועים לגוש ומכיוון שראינו שספר כזה טרם נכתב - ניגשנו למלאכה. הספר נכתב בערב אחד ועבר הרבה תיקונים, שיפוצים והערות עד שהגיע לניסוחו הסופי. הספר ניתן בתחילה למאירת מקצועית וותיקה מהשורה הראשונה של המאירות בארץ והיא התחילה לעבוד עליו ברצינות, ולאחר מחשבה נוספת ודיונים משותפים היא החליטה לרדת מזה מטעמים פוליטיים... לאחר מכן עבר הספר לידי המאירת המוכשרת והצעירה שרית שטרן ובזכותה הגיע לצורתו הנוכחית". רות, שזהו ספר הביכורים שלה, ובעלה יעקב גדלו בהתיישבות ביש"ע, בעפרה ובקדומים, וגם לאחר הגירוש בחרו לעבור להתגורר ביישוב 'טנא'עומרים' שבדרום הר חברון, יחד עם עוד כ-15 משפחות ממורג ומשפחות נוספות שמצטרפות לשכונה דתית בתוך היישוב הגדל והולך, ומונה כיום כ-130 משפחות. ●

לפרטים והזמנות ספריית בית אל:
בחנויות הספרים או בהזמנה טלפונית
02-6427117

אחד לרגליו. וגם בימים שלאחר מכן - בחיפושים בבית ההארכה, ומאוחר יותר גם בארגזי המכולה שמגיעה אל הקראוויילה החדשה של המשפחה, ובתקווה לשוב לגוש קטיף ולמצוא שם את הסנדל האהוב על אחת הדיונות בין כל ההריסות.

"זהו, הגיע הרגע לעזוב",
אמר פתאום מפקד אחד עם שפם. אבא וסבא ישבו ולא זזו, והחיילים התקרבו כדי לקחת אותם. התקדמתי לאט אל הדלת, לא רציתי שאף אחד יגע בי בידיו, פתאום נעצרתי, ואמרתי לאמא: "הסנדל! אני לא יוצא בלעדיו!"...
החלטתי לצאת כשאני נועל את הסנדל היחיד שנשאר, ולא אכפת לי שהחיילים מסביבי יחשבו שזה מוזר. כמו חצי צולע התקדמתי לאוטובוס שעמד ליד החומה, וכדי שלא יראו את הדמעות, הסתכלתי רק על האדמה..." (מתוך הספר).
כדאי לציין את האזורים המקסימים והנוגעים ללב של המאירת שרית שטרן מאלקנה, ששיבצה בתוך האזורים תמונות אותנטיות מהגוש, ובכך מצליחה להעביר את מקצת התחושות ההתרחשויות והתמונות מהווי המקום, ומהמציאות האמיתית

כבוד הדדי וענייניות יש לה מקום וסופה להתקיים. בדיון ענייני יש לא פעם תועלת מרובה, בריבוי דעות, בהשמעת עמדות שונות ומנוגדות. ניתן לחלוק ולא להסכים, אבל אסור בשום פנים ואופן לתקוף אנשים בצורה בוטה ולא עניינית. אסור שניתן לפגוע במנהיגות הרוחנית שלנו, בהשמצות בגידופים, ובהתנכלויות. וקל וחומר לא ברבנים וגדולי הדור כמו הרב דרוקמן שליט"א. **חייבים** **אנו להישמר מכל משמר שנורמות**

לכבודה של תורה

התנהגות פסלות, בוטות וכוחניות המופעלת ע"י גורמים חרדיים קיצוניים כנגד הציונות הדתית ומנהיגיה הרוחניים, ישתרשו חלילה גם בקרב מחננו וידרדורו אותו לשיח של השמצות ופגיעות אישיות במקום הידברות עניינית ומכובדת בסוגיות שעל הפרק.

במחאה על הפגיעה התכנסו מאות רבות של תלמידי ישיבה ורבנים רבים מהציונות הדתית בערב הזהדות עם ראש ישיבות בני עקיבא, הרב חיים דרוקמן שהתקיים בשבוע שעבר בישיבת ההסדר אור עציון. בחרנו השבוע להביא במדור ציטוטים מתוך דברי רבנים שהשתתפו בכינוס:

הרב צפניה דרורי, רב העיר וראש ישיבת ההסדר קריית שמונה: "שנאה כבושה ושיבוש הלכה"

"כבודו של הרב דרוקמן הוא כבודה של כל התורה בארץ ישראל. **מה שנעשה כאן על ידי לבלרים ויושבי על מידין, הוא ההפך הגמור מתורה, מכל צד ואני יכול לומר: לא מהיום התחילה המלחמה נגד הגיורים. יש כאן שנאה כבושה ומתוך שנאה מגיעים לשיבוש הלכה, כל העסק הזה זו שנאה כבושה שאינה קשורה לרב דרוקמן מי שעמל והתייגע בהלכות גרים זה בית דין של הרב דרוקמן... כאן זה נובע מרשעות. הכל עוולה. הכל שנאה שנאה. זה נגד ה' ונגד משיחו זו מלחמה נגד הדברים הגדולים שאנו עושים בארץ. מה היה קורה לנו חלילה אם הרב חיים דרוקמן לא היו עושה את זה ועוד עשרות בתי דין לא היו עושים זה. ככה בונים עולם? ככה מחריבי קרית דירושלים!"**

בסיום דבריו פנה הרב דרורי לרב חיים דרוקמן ואמר:

"הרב דרוקמן אתה עומד עכשיו לא כרב דרוקמן אלא כחיים של ברכה, חיים של תורה חיים של תורה ואהבת שמיים. עם ישראל יודע להבחין. **אנחנו לא נבהלים את הכל ננצח."**

אסור שניתן לפגוע במנהיגות הרוחנית שלנו, בהשמצות בגידופים, ובהתנכלויות. וקל וחומר לא ברבנים וגדולי הדור כמו ראש ישיבות בני"ע, הרב דרוקמן. חייבים אנו להישמר מכל משמר שנורמות התנהגות פסלות, בוטות וכוחניות המופעלת ע"י גורמים חרדיים קיצוניים כנגד הציונות הדתית ומנהיגיה הרוחניים, ישתרשו חלילה גם בקרב מחננו וידרדורו אותו לשיח של השמצות ופגיעות אישיות במקום הידברות עניינית ומכובדת בסוגיות שעל הפרק. ישעמדה במחאה על הפגיעה ברב חיים דרוקמן שליט"א בסוגיית הגיורים.

בתחילת השבוע חגגנו את חג השבועות בקריאת מגילת רות המספרת על רות שהתגיירה וממנה נולד לבסוף דוד המלך. חג זה מגיע בתום ספירת העומר, שבמהלכה אנו נוהגים מנהגי אבלות לציון מותם של 24,000 תלמידי רבי עקיבא על שום שלא נהגו כבוד זה בזה. שני המרכיבים הללו נמצאים בבסיסה של סוגיית בית הדין לגיורים בראשותו של הרב חיים דרוקמן שליט"א שעלתה לכותרות לאחרונה. גורמים חרדיים קיצוניים יצאו נגד הגיורים של הרב דרוקמן וקבעו כי הדיינים של בתי הדין לגיור הם דיינים פסולים ולכן כל הגיורים שהם ערכו בטלים. כל זאת תוך ביזוי תלמידי חכמים וכבוד תורה. לא רק זו אלא שלאחר לחץ שהופעל ככל הנראה בסביבות צמרת הממשל קיבל הרב דרוקמן הודעה על הדחתו מתפקידו כממונה על הגיור במשרד רה"מ. את ההדחה הזו הסבירו במשרד ראש הממשלה בתואנה שונה ומשונה (גילו של הרב).

התנהלות שפלה זו היא הרסנית, מבזה תלמידי חכמים ואת דרכם, ומקעקעת את יסודות בניינה הרוחני של האומה בעת הזאת של שיבת ציון ותקומתנו בארצנו. מחלוקת לשם שמים הנעשית מתוך

**הרב יעקב אריאל, רב
העיר רמת גן: "אם
לא תהיה כתובת אחת
הרפורמים יקבעו"**

אותם, ר' חיים דרוקמן, מי שחזיק זה נוער של בני עקיבא, שבא ללמוד תורה באמת, כך התחזקו. אז אלה שהיום באים וקוראים קריאות, בזכותו אתם נמצאים, בזכותו יש פה עם ישראל! **בציבור הדתי יש כל כך הרבה תורה, ומנסים לתאר כאילו אין, יש תורה! תורה שמחוברת לארץ, לעם, התורה האמיתית!**

**הרב אהרון
ליכטנשטיין, ראש
ישיבת הר עציון:
"באתי לתבוע את
עלבונה של תורה"**

באתי הערב לא רק לדבר לכבודו של הרב דרוקמן שליט"א. אומנם אני חייב לו הרבה אישית וכולנו חייבים לו הרבה מאוד מבחינה ציבורית אבל חזקה עליו שיש לו את כוחות הנפש לעמוד מול ביקורת מגמתית ומתקפה

באתי למחות הערב, יש לאנשים מחלוקת, ויש דרכים לברר מחלוקות, יש במות תורניות, זויות תורניות, כנסים תורניים, מה שקרה כאן לא היה באף דור, אולי בבית שני שלא נותנים לאיש לדבר זה עם זה, הרב דרוקמן זה קצה קרחון, רבותי כל אותו מהלך הזה שאנחנו חיים בדורנו אין לו סוף. **מחלוקות בישראל היו. אבל פסילה, או להגיד על מישהו שהוא לא שייך לת"ת, שהוא מחוץ למחנה, צרוע זב ומצורע - זה לא היה בישראל! על זה אני אומר "חדש אסור מן התורה" - הגישה החדשה הזאת שפוסלת מישהו ראש אסורה מן התורה, זאת שנאת חנם! ויכוח אפשר להתווכח, אך פה השאלה היא האם פלוני ראוי לגייר? כאן הבעיה! ועל זה באתי**

פרועה. אני בא כאן בעיקר לתבוע **עלבונה של תורה של אותה תורה שמתגדלת על ידי אהבת התורה של הרב דרוקמן לכנסת ישראל לקב"ה. יש כאן סכנה רוחנית עם השלכות לאומיות. הסכנה אורבת למתקיפים לא כי יתקיפו אותם הפוך, אלא מפני שתפיסה זו של השימוש במקל ורצועה להכות ימין ושמאל היא הרס רוחני. לא זו דרכה של תורה של גדולי ישראל. במחי יד למחוק ציבורים שלמים מי שמע כדבר הזה? אני שואל את אותם הדיינים לו הייתם אחראים הייתם בודקים את התיקים. אבל בשביל זה צריך לשנס מותניים ולהפשיל שרוולים. אז עשו מלאכה קלה והחליטו: פוסלים דיינים. זה מטה קסם. אז אם אתה מקבל את התיזה הזו, גם אם התהליך כשלעצמו כשר למהדרין, אם החלטת שהדיינים פסולים מחקת את הגרים ושלוש על ישראל. אוי לאותו שלום. ככה כתבו בהלכה בצדק תשפוט עמיתך? כח בלי זהירות זו סכנה".**

למחות, על האסון של עם ישראל שעומד לקרוע אותנו לגזרים, זה אסון זה חורבן! השאלה פה היא אחרת לגמרי. האם ר' חיים, שמונה לתפקיד הזה על ידי כל הרבנים הראשיים לישראל, ראוי לעסוק בגיור? **הנושא של גיור הוא נושא כלל ישראלי. יש כתובת אחת שהיא צריכה לקבוע את המעמד האישי, כי אם לא יהיה גוף אחד הרפורמים יקבעו, לא בי"ד של שלושה. הם לא הרבנות הראשית לישראל, לא הם מינו את הדיינים, לא הם הסמיכו את הרב דרוקמן, וזה לא עניינם. באנו כאן לא רק למחות על כבודו של מורנו ורבינו הרב חיים דרוקמן, לא רק הישיבה הזאת, והישיבה התיכונית, ועוד ישיבות בני עקיבא, הציבור שיושב כאן, לא יודע את היסוד שלנו, כולנו מציינים את המהפך בשבט איתנים, אני שייך לדור ההוא, מי היה המדריך שלנו? ר' חיים! בימיו התחולל המהפך התורני בציבור הדתי, כל הישיבות הגדולות עמדו אז במצב קשה מאוד, מי שחזק**

סיפור של מקום שבעת הנרות – ושב

(במדבר ח', א' - ד'). נרות המנורה ומנינים העסיקו את חכמי ישראל אשר גילו בהם תוכן מעמיק. שבעת הנרות רומזים, כאמור, על אור רוחני, אך אף באור הממשי בטבע וביקום יש עומק וסוד. שבעת כוכבי הלכת, הם המאורות הקרובים אלינו; השמש והכוכבים הנלווים לה, הנעים במסלולם

ידבר ה' אל משה לאמר. דבר אל אהרן ואמר: בזה העתך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות. ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרותיה. כאשר צוה ה' את משה. וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכה עד פרחיה מקשה הוא: כמראה אשר הראה ה' את משה כן עשה את המנורה."

הסימפונייה ומערכת...

לאור ההצלחה, בתי אמנה ממשיכה בבניה בשומרון ומזמינה אתכם לסימפונייה של איכות חיים!

רבבה

היישוב: דתי תורני
הקהילה: 165 משפחות
הבית: חד משפחתי
109 מ"ר בנוי + 63 מ"ר מעטפת

המחיר: ₪794,000

יקיר

היישוב: דתי קהילתי
הקהילה: 220 משפחות
הבית: חד משפחתי
109 מ"ר בנוי + 102 מ"ר מעטפת

המחיר: ₪739,000

קרית נטפים

היישוב: דתי קהילתי
הקהילה: 100 משפחות
הבית: חד משפחתי
111 מ"ר בנוי + 73 מ"ר מעטפת

המחיר: ₪743,000

כדואל

היישוב: דתי תורני
הקהילה: 175 משפחות
הבית: חד משפחתי
109 מ"ר בנוי + 102 מ"ר מעטפת

המחיר: ₪778,000

בית אחרון

* המספרים צמודים למדד תשומות הבניה 04/08. פרסומי ישראל ושות'י

איזק נדל"ן, שיווק, נכסים
רח' חובבי ציון 36, פ"ת,
טל': 050-5326929, 03-9303494

**חדש!
נפתח משרד
מכירות
בפתח תקווה**

מרכז מידע אמנה: 1-800-260-240 ■ www.amana.co.il

י"א): "אמר רב חנין: בזכות 'להעלות נר תמיד' אתם זוכים להקביל פני נרו של משיח. מה טעם? שם אצמיח קרן לדוד **ערכתי נר למשיחי**" (תהילים קל"ב, י"ז). עולה מחז"ל כי קיום מצוות הדלקת נר תמיד במקדש בשחר ובין הערביים, זכות האור הבוקע מן המצווה הזאת, הוא המקרב את שעת הופעת אורו של משיח. כיוצא בכך מובא במדרש אגדה (שמות כ"ז): 'אמר הקב"ה: אני מאיר לכל העולם. ואתם סבורין שאני צריך לכם שתאירו לפני! אלא בשביל חיבתכם! **ואם אתם מאירים לפני בבית המקדש** - אף אני מאיר לכם לעתיד לבוא! שנאמר: והיה לך ה' לאור עולם'. יוצא מכך שלדעת חז"ל, לא ביאת המשיח היא התנאי להדלקת הנרות במקדש, אלא להפך: זכות קיום מצוות הדלקת הנרות במקדש - היא שבכוחה לקרב את תקופת 'לעתיד לבוא' ואת שעת ביאת המשיח.

ברובע היהודי מוצגת מנורת זהב שנבנתה על ידי מכון המקדש על פי פרטיה ודקדוקיה. היא הוכנה מכיכר זהב - כ־45 ק"ג זהב טהור 24 קראט, מתרומתו של הנדיב מר ואדים רבינוביץ ובתרומתם של יהודים רבים המעבירים למכון המקדש כלי זהב ותרומות כספיות לכלי המקדש. עשיית המנורה נעשתה כקיום מצות "ועשית מנורת זהב טהור" בתקווה שנזכה לקיים "בהעלותך את הנרות" ובזכות זה לראות פני משיח.

לפרטים על פעילויות מכון המקדש ולתיאום ביקורים: 02-6264545
או באתר www.temple.org.il

סיורים עם בית ספר שדה עפרה

"שער לצפון" יער ריחן שקד וחיננית - יז' סיון (20.6).
"מעטים מול רבים" קרבות המכבים בבנימין, זא'בו ארליך - יז' סיון (20.6).
באישור מיוחד מהצבא יצא טיול נוסף להר עיבל, מזבח יהושע בהר וסיוור באתר השומרוני בקדומים עם זא'בו ארליך ביום שני כ' סיון (20.6).
נשמח לראותכם!
לפרטים והרשמה **02-9975516**.

על פני הרקיע ומאירים באורם הבוהק על פני הארץ: "אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם". היד האלקית תלתה אותם בשמי רום, ומניעה אותם בהתמדה בסדר ובמשטר.

כשעומד כהן בהיכל ומדליק את הנרות, הוא מוסיף בכך אור בשמי מרום ומאיר באור קדוש את העולם כולו. כך הם דברי חז"ל (במדבר רבה ט"ו): 'אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות - שלא תהיו מבזין על המנורה: שבעת הנרות - כנגד שבעה כוכבים שמשוטטין בכל הארץ - כך הנרות חביבין הן'. כלומר, שבעת נרות המנורה מעידים על כוחו של בורא עולם, כי הוא הנותן כוח במאורות העליונים הנעים ביקום לעשות את תפקידם, והוא זה שמחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית. הכהן המשרת במקדש של מטה הוא נציגו של עם ישראל והעולם כולו, המודיע במעשיו, כי הכל מאת בורא עולם הוא, ובכך, מרומם את העולם החומרי החי על פני ארצות וימים, ומאדיר את שבעת המאורות ואת העולמות העליונים בכלל.

הנרות מכוננים את אורם אל שלחן הזהבהעומד כנגדם וכדברי חז"ל (במדבר רבא ח', ב'): 'בהעלתך את הנרות... אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות - אל השלחן שבצפון. כדרך העולם, שיערוך אדם שלחנו והמנורה כנגדו. וכדרך העולם; שהשמש והירח וכוכבי אור בדרום, ומקום היישוב לצד צפון, והוא דומה לשלחן שכל המעדנים נמצאים בו'. הווה אומר, המנורה נועדה להאיר את השולחן ולחם הפנים, בכך קולט השולחן ושטים עשרה החלות שעליו את אורות הקדושה וברכתה. מכאן נשלחת הברכה והקדושה אל שולחנם של ישראל, ואכילתם ושתייתם שייסודן בחומר, מתעלים למדרגת אכילת קודשים, וכך מתברך גם שולחנם של כלל באי עולם. זה ענינו של הכהן: **להעלות את הנרות! להעלות את החומר ומעשי החול בעולם! ובעלות שלהבת הנר כלפי מעלה למרום כל העושר העולמי וטובו מתעלים ומתקדשים.**

חז"ל אומרים בויקרא רבה (ל"א,

על אוצר הארץ

שאלה: לכבוד הרה"ג דב ליאור שליט"א, רב העיר קרית ארבע חברון. רציתי לברר האם יש עדיפות מאוצר הארץ או מהיתר מכירה?

תשובה: כבר פרסמתי וגיליתי דעתי בעבר שהיתר המכירה שיסדו הרב קוק זצ"ל בארץ ישראל, הוא שריר וקיים גם בזמן הזה, על פי צרכים מיוחדים, אולם שאלתך היא בעניין העדפות, ועל כן אפרט את הדברים.

א. פירות אוצר בית הדין שליד "אוצר הארץ" הם מהודרים, ובית הדין הורה כנהוג בארץ ישראל מימים ימימה. באוצר בית הדין הקפידו על כל המלאכות, ולא עשו אלא אוקמי פירא בלבד, וכפי שכתב מו"ר הגר"ש ישראל זצ"ל בבאור שיטת הרב אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל. התשלום לחקלאים הוא קבוע ומוגדר לפי הוצאות וכן המחירים לחנויות נקבעים על ידי בית הדין. על כן פירות אלו הם קדושים ומהודרים בקדושת שביעית וללא חשש סחורה, וראוי לכל אחד להשתדל לאכלם ויש בזה הדור מצוה.

ב. ירקות אוצר הארץ הם משל יהודים, וכל הקונה תוצרת של אוצר הארץ קונה ירקות יהודים בודאות, בירקות היתר מכירה יש תערובת של ירקות נכרים כפי שנהוג בכל השנים. על כן יש בירקות

באתי על החתום
הרב דב ליאור

מקרא ומסע - התוועדות ומלחמה

המשך מעמ' השער

ולהתמודד התמודדות קשה ותובענית עם העולם החיצון. האם מה שדירכנו הוא "מה יאמרו בגויים", או שמא מודרכים אנו על ידי הפסוק "אשרי העם שככה לו, אשרי העם שה' אלוקיו". כך או כך, נזכה שיזכרנו ה' לטובה. והאמת והשלום יאהבו. ●

מנסים גורמים שונים, מבית ומחוץ, לערער את יסוד אחיזתנו בארצנו, מצווים אנו לשקול היטב היטב את הדרך נלך בה: האם נתכנס אל עולמנו פנימה, תוך התעלמות מחורשי רעתנו, ונבנה כאן עולם של תורה, קדושה ועוצמה, או שמא שומה עלינו לצאת

בס"ד

תורת ישראל, ארץ ישראל ועם ישראל

בואו להגשים חזון וחלום והצטרפו לקהילה

**יישוב
תורני
כפרי**

- בתי כנסת, מקוואות, כוללים, מעון, גני ילדים, משחקה וספרייה
- תלמוד תורה
- ובי"ס ביישובים סמוכים
- פעילויות תרבות וחברה
- קהילה חמה
- רק 20 דקות ממודעין
- 40 דקות מירושלים / תל-אביב

מרכז מידע אמנה

1-800-260-240

יעל 050-6348833

חיבת הארץ של גדולי ישראל

הרב שמואל הומינר "להתמסר ליישוב א"י בהתלהבות של לימוד תורה בחוצה לארץ"

בגללך נצטרך להתנהל לאיטנו על כן עליך להוסיף על שכרנו. הסכים רבי שמואל לתוספת השכר ובלבד שיתנו לו לדרוך על אדמת הקודש. כאשר נכנס אל העיר המקודשת לפניו מן החומה, קרע רבי שמואל קריעה שנייה על חורבן העיר. וכאשר ניגש אל הכותל המערבי, שריד בית מקדשנו ותפארתנו, קרע קריעה שלישית על חורבן בית הבחירה".

בשנת תרל"ד (1874) היה ממייסדי שכונת מאה שערים ואף בנה בה את הבית הראשון, אליו עבר לגור עם ילדיו, אך בתחילה בלי אשתו שפחדה מהתנכלויות הערבים. כמות הוקרה נקרא רחוב הומינר בשכונת מאה שערים על שמו. מספרים חבריו כי היה נוהג להגיד: "יש להתמסר ליישוב ארץ ישראל - בניין בתים, נטיעת אילנות, וזריעת תבואה, באותה התלהבות של לימוד תורה בחוצה לארץ". הרב הומינר היה גם ממייסדי שכונת בית יעקב ובית היתומים דיסקין, והיה חבר בוועד להקמת המושבה פתח תקווה. רבות העדויות על צדקותו ובעיקר על מעשי החסד הרבים שעשה עם כל מי שהגיע לירושלים. הרב הומינר הקפיד שמקום מושבו בבית הכנסת 'ישועות יעקב' יהיה בכותל מזרח מול הפתח והיה אומר: "אם ייכנס אורח אראנו ואקביל את פניו".

וסיפר עליו רבי ברוך יהודה בלוי ז"ל: "מי שלא ראה את רבי שמואל בנדיבותו, לא ראה מכנים אורחים מימיו. יום יום היו אוכלים על שולחנו כמה אורחים. ובשבתות שהגיע מספר האורחים לעשרה ויותר. אם נודמנו לו אורחים נוספים שלא היה להם מקום בביתו, היה משלם עבור ארוחותיהם בבתי אחרים. לעולם לא אשכח מה שסיפר לי יהודי שבא מסלוצק ולאחר נסיעה קשה בדרכים למעלה משלושה חודשים הגיע לירושלים עייף ורצוף ואין איש מכירו. פגע בו רבי שמואל, נתן לו שלום והחזיק ידו בחביבות מרובה עד שהביאו אל ביתו בעיר העתיקה, האכילו והשקרו והציע לו את המיטה בכבודו ובעצמו, אף הכין לו ספל מים ודלי לנטילת ידיים לשחרית. אמר לי אותו יהודי: כעבור שעה מועטת הרגשתי עצמי כאחד מבני משפחתו ולא כאורח שכל מה שעשה רבי שמואל למעני, עשהו באהבה ובחדווה ומתוך אושר עילאי שזיכהו השם להכניס אורח לביתו ובייחוד יהודי שעלה מן הגולה לקיים מצוות ישיבת ארץ ישראל. ברבי שמואל נתמזגו אהבת ישראל ואהבת ארץ ישראל".

הרב שמואל הומינר נפטר בירושלים, ממחלת מעיים קשה ב' ח' בסיון ה'תרס"ז (1907).

הרב שמואל הומינר, מבוני השכונות הראשונות בירושלים מחוץ לחומת העיר העתיקה, נולד בעיירה ברזין הסמוכה לבירת בלארוס - מינסק, בשנת תר"ה (1845) לאביו הרב ישעיהו הומינר, רב העיירה ואב בית דין במקום. הוא למד תורה מאביו ובישיבות שונות וכאשר הגיע לפרקו כבר רכש לעצמו ידיעה רבה ברוב מסכתות הש"ס ומפרשיהם. בשנת תרכ"ב (1862) נשא לאישה את מרת בריינה רבקה בת ר' דוד זלדוביץ'. משפחתה של רעיית הרב הומינר, משפחת זלדוביץ', התפרסמה כמי שמימנה את מחייתם של הישיבות הגדולות במזרח אירופה במאה התשע עשרה. כאשר מת עליו אביו הגאון בט"ז בסיון תרכ"ח (1868) לא מצא נוחם לנפשו עד שהחליט לעלות לארצנו הקדושה, משאת נפשו מנעוריו.

בערב חג השבועות תרל"א (1871), שלוש שנים לאחר פטירת אביו, ובתום מסע של שלושה חודשים הגיע הרב הומינר לארץ ישראל יחד עם אשתו ושלושת ילדיו הגדולים והתגורר בעיר העתיקה. בספר המתאר את קורות חייו ויצא לאור על ידי ניניו, סופר על רגע כניסתו לארץ: "בשמחה עצומה קפץ רבי שמואל ליבשה והשתטח על החול לנשק את אדמת הקודש, כדגרסינן בסוף מסכת כתובות: 'ר' אבא מנשק כיפי דעכו...ר' חייא מיגנדר בעפרה, שנאמר: כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו'. אחר כך עמד וקרע את בגדיו עד לפתחו של הלב ועיניו זולגות דמעות בלי הפוגה". מיד כשהגיע ונכנס ליפו, נודע לו על מאסרם של כמה יהודים. הרב הומינר לא נח ולא שקט עד שעלה בידו לשחררם מבית כלאם תמורת סכום גדול, וגדולה הייתה שמחתו על שזכה לקיים מצוות פדיון שבויים יחד עם העלייה לארץ ישראל. לאחר שחרור השבויים לא רצה הרב הומינר לשהות ביפו והוא הזדרז לעלות לעיר הקודש והמקדש. בימים ההם טרם נסללה הדרך מיפו לירושלים והמסע התנהל בכבדות על גבי חמורים ופרדות במשך כמה ימים.

מתוך הספר: "כאשר הגיעו למוצא ירד רבי שמואל מעל החמור והתחיל להלך ברגליו אל עיר הקודש ירושלים. אמרו לו: נבול תיבול, כי ירחק ממך הדרך שאינה סלולה והיא הררית ומתפתלת. ענה ואמר: אם היה השם בעזרי וזיכני לבוא עד למבוא העיר ירושלים, שעל אדמת הקודש זו דרכו אבותינו ואמותינו נביאנו וכוהנינו מלכינו ושרינו, אלך גם אני ברגלי ואנשק את עפר הקודש. אמרו לו החמרים

המוציא לאור:

מועצת יש"ע

מועצת היישובים היהודיים
ביהודה שומרון וחבל עזה
בשיתוף: ישראל מאוחדת
בית הדפוס 11, גבעת שאול
ירושלים 95477
02-6211999
02-6516662
perla@myesha.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

עורך:
ישי הולנד
כותבים:
משה מאיסודורוף
מודני גנון
גרפיקה:
שקד מורי
צילום תמונת השער:
יצחק שגיא
פרסום מודעות:
שיאל בליינר
052-8903906
הפצה:
מקור ואשון - דוד
052-8908519
עיצוב והפקה:
שילה • בכרך
בית אל
02-9973875 טל

"וקראתם דתור בארץ"
יהונתן פולארד נמק
בכל האמריקני.
8246 ימים
עד מתי!?

לפרטים והצטרפות לפעילות:
טלמסר 054-6437218 | פקס 02-5636162
www.freepollard.net | freepollard@gmail.com

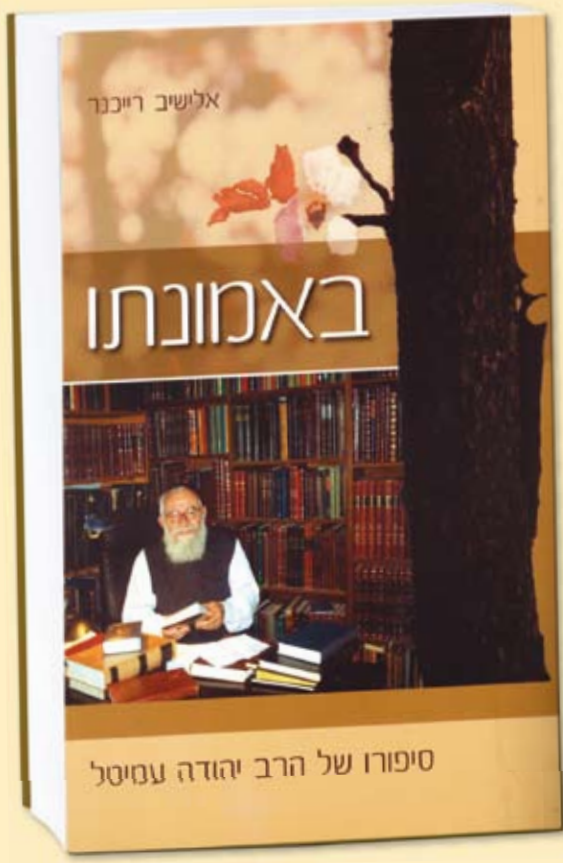

והספר "עיקרי דינים" שהוא קיצור הספר חפץ חיים הנספח כיום לכל מהדורה של ספר זה; הרב מרדכי הריס, גאון תורני וצדיק ירושלמי ידוע; והרב שמואל שפירא מגדולי חסידי ברסלב בארץ ישראל בימי ראשית המדינה; וניניו, שמואל יעקבסון מזכיר הכנסת, המשוררת דליה רביקוביץ, והשופט אמנון הומינר. ●

רשימת צאצאיו כוללת את נכדיו: הרב שמואל הומינר, מחבר הספרים "עבד המלך" על התורה

חדש
בחנויות הספרים

לא לכל שאלה יש תשובה

"באמונתו - סיפורו של הרב יהודה עמיטל"
מאת אלישיב רייכנר

הספר מציג אישיות מורכבת, רבת גוונים וסתירות, שנולדה מתוך סיפור של שואה ותקומה.

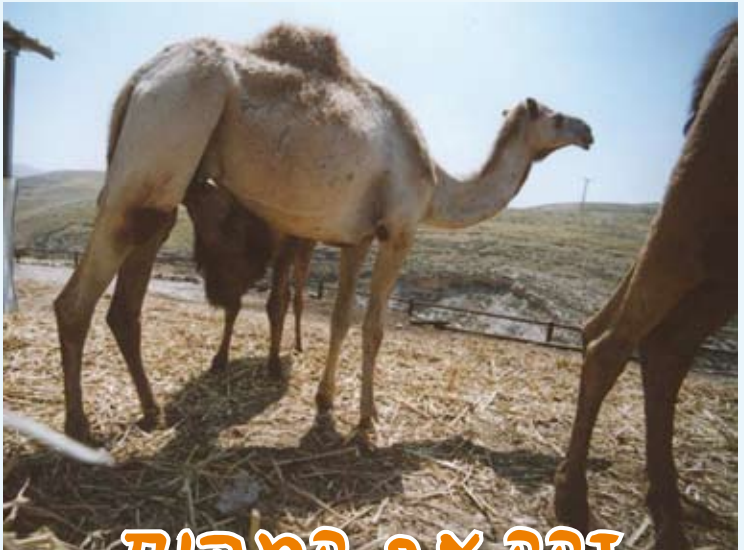

ילדים שכלנו

שלום ילדים יקרים!

בפינה הזאת אנחנו מנסים יחד איתכם להתחבר **ולאהוב את ארצנו**
הקטנטונת והיפה. מדי שבוע, אנחנו מציגים בפינה חידה הקשורה לארצנו
וכמובן שהפותרים נכונה יזכו בפרסים נאים.

באהבה רבה, צוות העלון

זהה את המקום

את פתרון החידה יש לשלוח עד יום ב' הקרוב, באמצעות דוא"ל: m@myesha.org.il
או באמצעות הפקס' **02-6516662**. נא לציין שם וכתובת הפותר. בין הפותרים יוגרלו פרסים ממוצרי
גוש קטיף. פתרון החידה יתפרסם מיום ג' הקרוב באתר www.myesha.org.il

המסע בעקבות ההתיישבות

סיפור בהמשכים פרק 53

יחד עמו גם כל אזור גוש עציון. אנחנו
עכשיו בדרכנו לראות את המשכו של
הסיפור. אוריאל חייה. השמש נעלמה
לה במערב והוא התאמץ לראות את
המתרחש סביבם באפילה. אנשים
התאגדו סביב כמה בניינים ישנים.
אוריאל כבר הפיר את המבנים, הם
היו עדיין הרוסים כמו שעזבו אותם
19 שנים קודם לכן. בין הפרצופים
אוריאל ראה המון פנים מוכרות. "חלק
גדול מהמקימים של היישוב מחדש
הם הבנים של אלו שנפלו בקרבות
להגנת הכפר" - אמר שוב, כאילו
קרא את מחשבותיו. אוריאל הסתכל
באנשים סביבו, אווירת התרגשות
גדולה עמדה באוויר. כולם הבינו עד
כמה משמעותי העניין. "עץ האלון
המפורסם של כפר עציון לא נכרת" -
אמר שוב בהתרגשות - "שורשיו חזרו
להצמיח עלים חדשים!"

המשך בשבוע הבא...

מאירועי הפרקים הקודמים: שוב
ואוריאל עוקבים אחרי ההתיישבות
של כפר עציון ותושביו. בפעם
הקודמת אוריאל היה עד לנפילתו
של הכפר ולקיחת לוחמיו לשבי. אך
הסיפור עדיין לא תם...

כשיצא מהמערבולת קידמה את
פניו של אוריאל קרירות נעימה של
ערב. הוא הלך אחרי שוב על מדשאה
גדולה וירוקה, השעה הייתה שעת
בין ערביים. "בפעם הקודמת ראינו
את נפילתו של כפר עציון", אמר שוב
תוך כדי הליכה מהירה. "242 לוחמים
נהרגו באותו היום, ממש סמוך לקום
המדינה. התקדמנו עכשיו כ-19 שנה
אחר-כך". אוריאל הסתכל אל שוב.
השנה הייתה 1967, הוא ידע מה קרה
בשנה הזו. "זו השנה של מלחמת ששת
הימים!" הוא אמר, מרוצה על הידיעה.
"מצוין!" אמר שוב בחיוך. "אחד
המקומות ששוחזרו היה כפר עציון

יסוד תורה לשמה הוא הגברת כוחה של פנסת ישראל... וכל מה שנוציא יותר אל הפועל סעיפי דעות והרחבת רגשות מסנה הננו מגדלים את כוחה ומזהירים את יפעתה

(הראי"ה קוק זצ"ל, אורות התורה, ב'ו')

מגבית
חרום
קרן מס'
520

בקשתו האישית של הרה"ג מרדכי אליהו שליט"א

ב"ה

מרדכי אליהו
הראשון לעיני וזרע הראשי לישראל לשעבר

MORDECHAI ELIAHU
FORMER CHIEF RABBI OF ISRAEL & RICHON LEZION

בס"ד, יט' אדר ב' תשס"ח
5-8859.08

המלצה

הנני בא בשורות אלו להמליץ טוב אודות איש רב פעלים לתורה ולתעודה הרב ב.ש. שליט"א אשר חלה בפתאומיות והיה צריך לעבור ניתוח ראש דחוף, והוצאות הניתוח מגיעות לסכומים גבוהים, והרב הנ"ל הוא בעל משפחה ברוכה ילדים ולרש אין כל.

ועתה לקח על עצמו ארגון "עזרי" לעזור ולסייע למשפחה הנכבדה בכל.

ומצווה רבה לעזור להם בעין יפה וברוח נדיבה.

ונברך את העוזרים והמסייעים בכל מידי דמיטב, ברוחניות ובגשמיות בבני חיי ומזוני רויח, אכ"י.

ויהי"ר שיקוים בו הפסוק "ישלח דברו וירפאם" אכ"י.

מרדכי אליהו
לציון הרב הראשי לישראל לשעבר

הציבור מתבקש להעתיק בתפילה ובתחנונים עבור מורנו ורבנו הרב מרדכי צמח בן מזל טוב שליט"א הזקוק לרחמי שמים מרובים.

בקשתו האישית של הרשל"צ הרה"ג מרדכי אליהו שליט"א עבור ת"ח שחלה בפתאומיות וצריך לעבור ניתוח ראש דחוף שעולה סכום עתק ובנוסף- חובותיו מגיעים למאות אלפי שקלים! הציילו את ב.ש.

כל התורם סך 360 שקלים למקרה קשה זה -
תלמידי תלמוד התורה בעיר חברון יערכו עבורו
תפילה במערת המכפלה

עזרי-קרן הצדקה המאוחדת לישראל
1800-39-50-50

ניתן לתרום גם באתר שלנו:
WWW.EZ-RI.COM

כמו כן ניתן לשלוח מעטפה ל-ת.ד. 16216 ירושלים ת"ו
או בהפקדה בבנק הדואר חשבון מספר: 8209909